

KERESZTURY DEZSŐ

(1904- 1996)

ZRÍNYI*

Énekeltem, de mást kívánt
tőlem a sors, a szerencse.
Nehéz méltóságot kínált
erős vállamra tette,
s körém csavarta a hínárt,
hogy csalfa gőgjét mentse.

Kockára vetette mindenem,
s nevet: »Nem szabadúlhatsz!
De én neki ezt felelem:
»Velem, rajtam soh'se múlass,
mert végül úrrá lesz mindenem
a sorsot kihívó dac!«

Volt váram, hazám: összetört;
elmémbe összetartom;
szívemben forgatják a tört,
de fejem meg nem hajtom
ükeimre hagyom e pört;
győzzenek, azt óhajtomi

